

Op reis naar jezelf

Bewust met anderen op weg gaan, kan je helpen ervaren hoe je zelf in elkaar zit. Het reisaspect is belangrijk, want zo neem je de tijd om verschillen met anderen te voelen. Frank Vander Sijpe, HR-manager bij een deel van de Carrefourgroep, maakte deel uit van een groep die een stuk van de Compostellaroute volgde. Niet op de eerste plaats om in dat bedevaartsoord aan te komen, maar wel om bij zichzelf aan te komen.

Door Jo Cobbaut

Frank Vander Sijpe is tegenwoordig HR-manager voor een aantal centrale diensten binnen Carrefour Belgium, maar nog niet zolang geleden was hij verantwoordelijk voor rekrutering en development binnen de Supermarktketen van de groep. In die hoedanigheid volgde hij zeer goed de markt van opleidingen. Bovendien was daar een specifieke focus bij van ontwikkeling van potentieel leidinggevend talent. “We creëren een leefnet voor potentieel dat nog weinig werkervaring heeft en dat we een opleidingspakket op maat aanbieden om ze uiteindelijk klaar te stomen als supermarktdirecteur. Eén van de belangrijke aspecten van die rol is natuurlijk leiding geven. Een winkeldirecteur staat aan het hoofd van een ploeg van zestig tot honderd medewerkers. Nu geloof ik ook dat elke leidinggevende, in welke context ook, zich zeer goed bewust moet zijn van zichzelf.” Wie weet hoe hij in elkaar zit en waarom hij reageert op een bepaalde manier op een bepaalde input, zal bijvoorbeeld effectiever communiceren.

De weg

Frank Vander Sijpe heeft niet alleen de markt gevolgd maar ook de vaklectuur doorgenomen. Lectuur van “Zelfzorg” van Marc Buelens, maar

ook “Leiderschap ontrafeld” van Manfred Kets de Vries vond hij oogopeners. Op een bepaald moment stuitte hij op een training die er in wezen in bestond dat deelnemers samen een stuk bedevaartweg afstappen van de aloude route naar Compostella. “De metafoor ligt voor de hand: de reis is een stuk van het leven. Wie onderweg is, kan niet echt meer terug. Je wordt geboren en sterft, daar heb je geen impact op. Wat daartussen gebeurt, kun je wat sturen als je dat wenst. Je kiest daar een pad en je maakt eigen keuzes of je laat anderen kiezen. De ‘Camino’ (Spaans voor “weg” en de naam van de training) wordt dus een stukje levensweg voor de deelnemers. En we stapten langs een pad dat honderden jaren door duizenden pelgrims gelopen is en nog altijd gelopen wordt.”

Bedoeling is dat je met een groep op reis gaat om jezelf te leren kennen en om tegelijk te ervaren hoe anderen van jou verschillen. Een klassiek uitgangspunt. In het geval van Camino komt er eerst een intake door Marijke Theunis van Human Challenge bvba, die van de deelnemers een LIFO-profiel maakt. Je zou zo’n trip natuurlijk ook kunnen doen in team, maar Vander Sijpe deed de tocht als individu samen met andere deelnemers die niets met Carrefour te maken hadden. “Er waren er bij met typische vragen rond

midlife, anderen stonden voor bepaalde beroepskeuzes, nog anderen voor een prepensioen...” Die interactie is niet onbelangrijk. Je kunt bepaalde zaken van jezelf eens aankaarten in een andere omgeving, buiten de familie waar alle argumenten steeds in een cirkel draaien, of buiten de werkomgeving. Vander Sijpe: “Ongedwongen en rustig praten in zo’n atypische omgeving en met mensen die je niet kent, dat helpt om de tijd te nemen en onbevangen bijna semi-spiritueel naar zaken te kijken. Er is ook de interactie onderweg met pelgrims die de tocht om uiteenlopende motieven maken: sommigen zoeken zichzelf, anderen zijn puur religieus gedreven. Ze spreken elkaar spontaan aan onderweg. ‘s Avonds zie je toevallig iemand terug die je onderweg even ontmoet hebt. Je spreekt al eens met een wildvreemde over je motieven. Alleen om die reden kan je dit niet in pakweg de Ardennen. Er is de dramatiek van het pad, het pittoreske Galicische landschap waar de tijd echt wel bleef stil staan. Je ziet er nog ossenspannen, hoeves met strooien daken, boeren verankerd aan hun grond, de totale afwezigheid van onze consumptiemaatschappij... Ook dat plaatst ons leven in perspectief en laat je nadenken over zaken waaraan je tijd wil besteden: jezelf, je loopbaan, je gezin...” “We stapten zes dagen gemiddeld een twintig kilo-

Frank Vander Sijpe (Carrefour): "De reis is belangrijker dan de aankomst. Je moet geprofitteerd hebben van het pad. Goed om te weten voor mensen die volop deelnemen aan de rat race. En ja, ook weer een goede metafoor voor het leven, zeker." (FOTO HENDRIK DE SCHRIJVER)

meter door het prachtige decor van Galicië, wat fysiek wel uitdagend is, maar de meeste mensen kunnen dit zeker nog aan. Wel voel je de inspanning en dat helpt je soms om helderder na te denken. Tijdens de tocht krijg je vragen mee om te overdenken. Soms word je opgedragen om alleen te stappen en dan denk je na over vragen als: Waar sta ik vandaag? Waar wil ik naartoe? Hoe komt het dat ik daar sta? Je krijgt een dagboek mee waarin je reflecties noteert. 's Avonds was er meestal een reflectiesessie, onder meer gebaseerd op de 'oogst' van de dag. Die zaken worden soms in groep gepresenteerd, een andere keer individueel. Ik kan me voorstellen dat men voor bedrijfstteams meer zal inspelen op de groepsdynamiek."

Therapie

Voor Vander Sijpe vertoonde de training alvast één kenmerk van de hele goeie opleidingen: ze

liet een diepe, sterke indruk na en dat horen we ook aan het enthousiasme waarmee hij er over vertelt. "Ik zal ze nooit vergeten. De aankomst is symbolisch, al is de kathedraal niet wereldschokkend mooi. Trouwens: de reis is belangrijker dan de aankomst. Je moet geprofitteerd hebben van het pad. Goed om te weten voor mensen die volop deelnemen aan de rat race. En ja, ook weer een goede metafoor voor het leven zeker." Hij beseft dat dit voor sommigen soft kan klinken, maar de bedenkers van het concept (vooral Marijke Theunis en Jef Van Langendonck) weten waar ze mee bezig zijn. Het begint in elk geval allemaal met een degelijke intake. Vander Sijpe: "Ze vertelt wat we kunnen verwachten en wat niet. Zo wordt het zeer duidelijk dat het hier zeker niet gaat om een therapie." Theunis is een atypische trainer maar door en door authentiek. Hetzelfde geldt voor de gids op het terrein, Jef Van

Langendonck." (Overigens misschien nog bekend bij een breder publiek omdat hij jeugddelinquenten langs hetzelfde pad heeft gegidst). Vander Sijpe: "Het is niet zozeer de bedoeling dat iemand zijn grenzen verlegt, wel gewoon dat hij zichzelf leert kennen om daarop gebaseerd dan wel acties te ondernemen. Er wordt gezocht naar hoe je in elkaar zit zonder dat aan de hardware van je persoonlijkheid wordt geraakt. Ik behoor tot het kamp van diegenen die menen dat je moet werken aan sterkten en niet moet pogen om zwaktes weg te werken." Opleidingen om koerspaarden te maken van trekpaarden of omgekeerd, zijn duur en weinig rendabel. ■ HR

cobbaut@hrmagazine.be

www.hrmagazine.be